

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร
ในเขตเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เทศบาลจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเทศบาลละ ๑ สำนัก เว้นแต่เทศบาลใดมีเขตต์หลายตำบล และการตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นแต่เพียงสำนักเดียวจะไม่สะดวกแก่ราษฎรแล้ว เทศบาลนั้นจะตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นโดยกำหนดว่า สำนักทะเบียนท้องถิ่นใดสำหรับตำบลใดบ้าง ก็ให้ทำได้ แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒ สำนักทะเบียนท้องถิ่นหนึ่ง ให้มีนายทะเบียนท้องถิ่นหนึ่งคน และผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องถิ่นหนึ่งคน

ข้อ ๓ การตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นตามความในข้อ ๑ กีด หรือ การตั้ง นายทะเบียนท้องถิ่น และผู้ทำการแทน นายทะเบียนท้องถิ่นตามความในข้อ ๒ กีด ให้เทศบาล จัดการประกาศและแจ้งต่อคณะกรรมการจังหวัดเพื่อรายงาน กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๔ ทะเบียนที่นายทะเบียนท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีตาม ความในมาตรา ๖ วรรค ๑ แห่งพระราชบัญญัติ คือ

- ก. ทะเบียนสำมะโนครัว
- ข. ทะเบียนคนเกิด
- ค. ทะเบียนคนตาย
- ง. ทะเบียนทารกตายคลอด
- จ. ทะเบียนบ้าน

ข้อ ๕ ทะเบียนต่างๆ ดังกล่าวในข้อ ๔ ให้จัดทำตาม แบบของกระทรวงมหาดไทย และเมื่อมีการแจ้งความคน เกิด คนตาย คนย้ายที่อยู่ ให้นายทะเบียนท้องถิ่นหมายเหตุ เพิ่มเติมจำหน่ายในทะเบียนสำมะโนครัวแห่งบ้านนั้น ด้วย

ข้อ ๖ เมื่อมีผู้มาแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจตาม ความในมาตรา ๑๕ วรรค ๒ และมาตรา ๒๒ วรรค ๒ แห่ง พระราชบัญญัติ ให้เจ้าพนักงานตำรวจออกใบสำคัญ ให้แก่ ผู้แจ้งความไป แล้วให้เจ้าพนักงานตำรวจนั้นแจ้งไปยังนาย

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๑๖๓

ทะเบียนท้องถิ่นซึ่งมีคนตาย หรือได้พบศพ หรือพบ
ทารกนั้นโดยเร็ว

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงาน
ตำรวจตามความในข้อ ๖ แล้ว ให้นายทะเบียนท้องถิ่น
จัดการจดทะเบียนต่อไป

ข้อ ๘ การรับแจ้งความคนตายนั้น หากปรากฏแก่นาย
ทะเบียนท้องถิ่นว่า ผู้ตายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตต์การจด
ทะเบียนเขตต์อื่น ให้นายทะเบียนท้องถิ่นผู้รับจดทะเบียน
ในวันนั้นแจ้งไปให้สำนักทะเบียนท้องถิ่นซึ่งผู้ตายมีถิ่นที่อยู่
ทราบ แต่ถ้าท้องที่ที่ผู้ตายมีถิ่นที่อยู่ นั้น ยังไม่ได้ใช้
พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรในเขตต์เทศบาล พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ ก็ให้แจ้งไปยังคณะกรรมการอำเภอ

ข้อ ๙ การขอสำเนารายการทะเบียนซึ่งนายทะเบียน
ท้องถิ่นรับรองว่าถูกต้องตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ วรรคสุด
ท้ายแห่งพระราชบัญญัติ ให้คิดค่าธรรมเนียมละฉบับละ
๑ บาท แต่การออกสำเนาให้แก่บุคคลเพื่อเข้าโรงเรียน
หรือเข้ารับราชการทหารไม่ให้คิดค่าธรรมเนียม

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ธำรงนาวาสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย